

אדמות אחריות בנהריים.

א. כללי: מסמך זה מציג את עמדת אשרות יעקב מאוחד ואיחוד בנושא 800 דונם אדמות אשרות הידועות בשם האי בנהריים שהירדנים מבקשים לקבל לידיהם במסגרת המו"מ לשלום.

Handwritten signature and scribbles.

ב. המסמך מכיל :

- 1. עיקרי התביעה הירדנית.
- 2. תאריכים היסטוריים עיקריים.
- 3. עמדת אשרות.
- 4. מפת האזור.

ג. עיקרי התביעה הירדנית: (עיין במפה המצורפת)

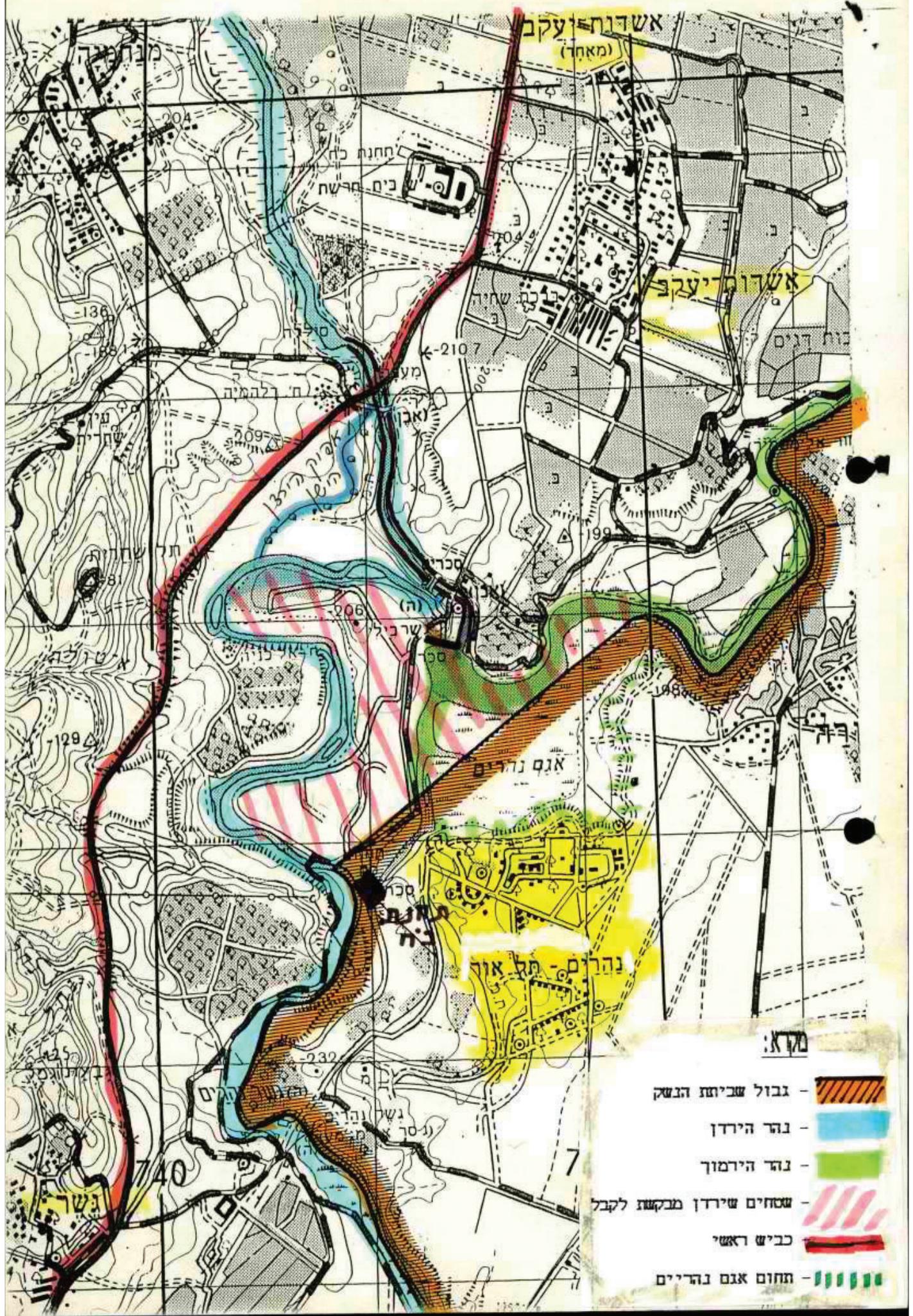
- 1) הירדנים טוענים שהגבול הבין-לאומי צריך להיות לפי גבולות המנדט הבריטי באזורנו. הזאת הגבול תעביר לידיהם את אדמות האי של אשרות בנהריים.
 - 2) את טענתם יבססו הירדנים על שתי העובדות הבאות:
 - א) כאשר הוקמה האוסטונומיה, של האמירות עבר הירדן ב-1922 נקבעו גבולותיה באזור בע"פ כולקמן: "הגבול יהיה הירדן עד מפגשו עם הירמוך, ומשם הירמוך".
 - ב) גבולות אלה נקבעו ע"י ממשלת המנדט הבריטי אשר סימנה באשית שנות ה-40 מפה שעליה סומן הגבול המנדטורי. המשאיר את האי בידיהם.
- הערה: למעשה לא הוגשה עדיין תביעה ירדנית מפורטת ולא הוגשה מפה).

ד. עיקרי התאריכים ההיסטוריים:

- * ספטמבר 1921 פנחס רוטנברג מקבל מבריטניה הגדולה זיכיון על הירמוך על הירדן ועל הכנרת להקמת תחנת כוח הידרואולית בנהריים להפקת חשמל.
- * ספטמבר 1922 הרבט סמואל הנציב הבריטי העליון מכריז בספטמבר 1922 בדבר המלך ומועצתו על הקמת האמירות של עבר הירדן.
- * מרץ 1926 חתימה על נוסח סופי זיכיון רוטנברג להפקת חשמל.
- * ינואר 1927 רוטנברג קונה 6000 דונם אדמה באזור נהריים לצורך הקמת התחנה, בנית הישוב נהריים - תל אור ושטחים לחקלאות.
- * 1927 תחילת עבודות להקמת תחנת הכוח והישוב העברי נהריים תל אור.
- * 1932 חנוכת תחנת הכוח.
- * 1946 מכלת ירדן מקבלת עצמאות מבריטניה.
- * 1948 כיבוש נהריים ותל אור ע"י הירדנים והעירקים.
- * 1949 הסכמי שביתת נשק (בדודוס) וקביעת הגבול הנוכחי באזור (עיין מפה מצורפת).

ה. עיקרי עמדת אשדות:

- (1 כללי: א) אשדות תומכת ומסרית על מהלכי השלום עם ירדן.
ב) כשכנים עם הירדנים אנו רואים בהם פרסנר לשלום אמת (כהמשך לשיתוף הפעולה איתם באזורנו).
ג) אשדות נותנת אמון בועדת המו"מ עם ירדן, משתפת איתה פעולה ועוזרת לה בעבודתה להשגת הסכם השלום.
ד) אנו מבקשים להגיע לשלום עם ירדן תוך השארת אדמות האי בידנו.
 - (2 מול התביעה הירדנית לאדמות האי, על ישראל להציג לירדן את הטענות הבאים:
א) בד הירדני של הגבול הנוכחי מחזיקה ירדן ב-6000 דונם אדמה שנכבשו על ידי ירדן ב-1948, והכוללים את הישוב נוריים תל אור, את תחנת החשמל ההידרואלקטרית, ואלפי דונם אדמה חקלאית שהיתה מעובדת על ידי אנשי תל-אור.
ב) הירדנים והבטיסים היכירו בזכויות ובעלות של רוסנביג על 6000 הדונמים האלה ועל הרכוש של הישוב ושל תב' החשמל בפרוייקט תחנת הכוח. בהתבסס על הכרה זו הוקם הישוב והפרוייקט אחרי הקמת האמירות ב-1922.
ג) הירדנים מכירים גם היום בעלות יהודית על האדמות והרכוש הנ"ל כפי שהוצגו בדיברי מונזר חרדין לעיתונות הירדנית.
ד) אדמות האי לא נכבשו על ידנו באף מלחמה.
ה) האדמות האלה לא עובדו ע"י ערבים, הן הוכשרו מקרקע בור לאדמה חקלאית לפני מלחמת השחרור ומעובדים עד היום ע"י אנשי אשדות.
ו) ישראל צריכה להבהיר לירדן שאין להציג את תביעתם לאדמות האי וקביעת הגבול הבין לאומי לפי גבול המנדט, כאולטימטום לשלום. יש לנהל מו"מ על כלל התביעות של שני הצדדים, תוך נכונות הדדית לפשרות במטרה להגיע להסכם שלום.
- אנו מאמינים כי ניתן להגיע להסכם שלום תוך השארת אדמות האי בידי אשדות יעקב וביבנות ישראל.

מפת:

- גבול שביתת הנשק (Brown diagonal hatching)
- נהר הירדן (Light blue)
- נהר הירמוק (Green)
- שטחים שירדן מבקשת לקבל (Pink diagonal hatching)
- כביש ראשי (Red)
- תחום אגם נהריים (Yellow)